

Fig. 358. Vg 255. S:t Peders sn, Lödöse, Spetalen 1:11.
Efter teckning av förf.

Inskrift:

ki - - þ
5

Till läsningen: R. 1 är **k** med förhållandevis kort, högt ansatt bst. R. 2 består av en lång, snett riktad, mycket tunn linje utan bistavar, i. R. 3 är en hst med en högt ansatt, bågformig bst — som en ofullbordad **þ**-bst. Med hänsyn till 5 **þ**, som är klar och har annan form, skulle r. 3 snarare kunna vara **n** med ensidig bst eller möjligen **l**; det är dock icke tilltalande med ett konsonanttecken här framför de båda följande. R. 4 förefaller att vara **r** eller **b**, beroende på hur runans förlorade bas har sett ut; snarast **r**.

I sitt nuvarande skick ger inskriften ingen mening.

256. S:t Peders sn, Lödöse, Spetalen 1:11. Nu i Statens historiska museum

Pl. 181

Litteratur: R. Ekre, *Fyndförteckning 7/7* 1967 (VHAA 4233/67); E. Svärdström, *Runfynd* 1967 (i *Fornvännen* 1968, s. 286f.).

I schaktningsjord från nybyggnadsområdet Klosteräng påträffades ²⁶/₅ 1967 ett djurbensfragment (revben av nötkreatur) med två korta runinskrifter, en på vardera bredsida av benbiten. Jorden härrörde från ett fyndskikt på 200–320 cm djup (fyndruta »F 10 Brunnen»). Fragmentet förvaras i Statens historiska museum, inv.nr 27.600: MC 63.

Benstycket, som har en längd av 8 cm, en största bredd av 2,4 cm samt en tjocklek av 0,9 cm, är i den bredare änden snett avhugget (flera huggmärken), i den smalare avbrutet. Runornas höjd är ca 1,5 cm.

Inskrifter:

A (på den konvexa sidan):

kup

»Gud»

B (på den konkava sidan):

asu - ...

Till läsningen: Inga skiljetecken förekomma. A. Alla tre runorna äro säkra; 1 **k** är icke stungen, den kan icke heller ha varit **f**. Bst i 2 **u** är i sin översta del tunn. 3 **þ** har lång bst, vars anslutning till hst ligger nära huvudstavens topp och bas. — B. 1 **a** har ensidig bst. 2 **s** är av kortkvisttyp, nedtill avslutad med en punkt. R. 3 är sannolikt **u** med lågt ansatt bst, något böjd, eller möjligen ehuru knappast troligt **n** med ensidig bst. Av r. 4 återstår invid brottet ett litet stycke av en huvudstavs översta del; en svag skåra snett nedåt åt höger från toppen räknat kan — om den är avsiktlig — vara rester av en **l**- eller **r**-bst.

Inskriften A tycks vara fullständig, medan B är avbruten, i varje fall skadad. B är intressant genom sin **s**-runa. Kortformen av **s**-runan är i västgötska inskrifter eljest företrädd endast i Sparlösa-inskriften (Vg 119).

samt den relativt tidiga Vg 9 Leksbergs kyrkogård. I norska inskrifter förekommer den allmänt även under medeltiden.

Den variant av **u**-runan, med lågt ansatt bistav, som antages föreligga i B-inskriftens tredje runa, förekommer annorstädes men är sällsynt. Enstaka exempel, ehuru icke så extrema, finnas i Vg 61, 114, 157, 162, 175, 220. I norska inskrifter finnas också belägg på **u**-runan med mycket lågt ansatt bistav. Det kan noteras, att A-inskriftens **u**-runa har normal form. B-inskriftens tredje runa är således något osäker och därmed också innehållet i inskriften. Runföljden kan dock vara mansnamnet *Assurr*, som också förekommer i Vg 50, 92, 195, 217, eller *Asulfr*, känt från U 40, 175(?), 889, L 1057 från Gästrikland, DR 345 Skåne, eller *Asvaldr* Öl 40. Vad inskriften har tjänat för ändamål är ovisst liksom benstyckets funktion över huvud taget.

Ett litet träfragment (SHM inv.nr 27.600: MC 25) av vad som förmodats vara en stav till ett laggkärl och som påträffats ²⁴/₂ 1967 i schaktningsjord från samma plats har på ena breddsidan några tunt skurna ritsar. Ingenting talar för att de skulle vara rester av runor.

243. S:t Peders sn, Lödöse, Spetalen 1:33, S:t Olovs kyrkoruin.

Nu i Lödöse museum

Pl. 184

Litteratur: C. R. af Ugglas, Lödöse (1931), s. 419f.; H. Jungner, Anteckningar ⁸/₇ 1936 (ATA); H. Wideen, »Hospitalet» i Gamla Lödöse — en omprövning (i: Fornvännen 1950), s. 228.

Äldre avbildning: af Ugglas a. a.

En cylinderformad sten på en kvadratisk plint, som påträffades vid utgrävningarna i Lödöse 1919, är ristad med runor. Föremålet tillhör Göteborgs historiska museum, inv.nr Lödöse 1919: 515, men är deponerat i Lödöse museum.

Fyndet gjordes på 1,70 m djup bland byggnadsresterna av vad C. R. af Ugglas kallar »Hospitalet», »270 m från utg.p.», men som senare av H. Wideen betecknats som S:t Olovs kyrka. Närmare bestämt är fyndplatsen belägen omedelbart till höger innanför den ursprungliga sydportalen i S:t Olovs kyrka från äldre romansk tid. Fig. 359.

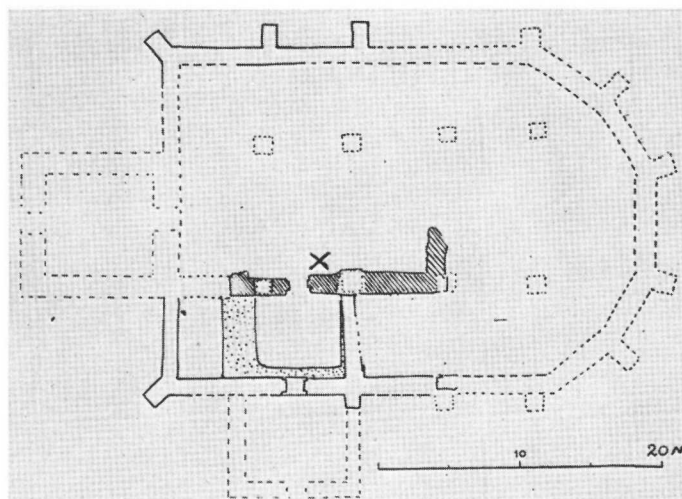

Fig. 359. H. Wideens plan av S:t Olovs kyrka i Lödöse (Fornvännen 1950, s. 229).
Krysset utmärker fyndplatsen för Vg 243.